

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 384
din 17 mai 2007

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) și art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare;

Având în vedere proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, transmisă spre avizare de Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări din cadrul Senatului României;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art.1. Avizează favorabil, cu observații și propuneri, proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene.

Art. 2. Avizul se comunică la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări din cadrul Senatului României potrivit legii.

Data în București, la 17 mai 2007.

PREȘEDINTE,
Judecător Anton Pandrea

A V I Z

referitor la proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene

În urma examinării proiectului de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene, transmisă spre avizare de Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări din cadrul Senatului României,

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, în baza Hotărârii nr. 384 din 17 mai 2007 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii;

Avizează favorabil proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2006 privind unele măsuri pentru asigurarea bunei funcționări a instanțelor judecătorești și parchetelor și pentru prorogarea unor termene **cu următoarele observații și propuneri:**

1. Abrogarea art. 65¹ de la art. I punctul 2, prin care se propune derogarea de la dispozițiile art. 29 alin. (8) din Legea nr. 317/2004,

republicată, în conformitate cu care recursul la hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor suspendă executarea acestora.

Prin textul nou introdus se propune ca recursul împotriva hotărârilor de suspendare din funcție a judecătorului sau procurorului să nu fie suspensiv de executare.

Aceste hotărâri fac parte din categoria hotărârile care privesc cariera judecătorilor și procurorilor, iar recursul exercitat împotriva acestor hotărâri suspendă executarea lor.

Dispoziția legală se referă la recursul împotriva hotărârilor de suspendare din funcție a judecătorului sau procurorului, însă intenția legiuitorului a fost aceea de a se referi la hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin care se soluționează contestațiile împotriva hotărârilor secției de suspendare din funcție, întrucât numai aceste hotărâri sunt susceptibile de a fi atacate cu recurs, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. 5 și 7 din Legea nr.317/2004, republicată, cu modificările ulterioare.

În conformitate cu prevederile art. 29 alin. 5 și 7 din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările ulterioare, hotărârile Plenului privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor pot fi atacate cu recurs, iar recursul suspendă executarea hotărârii, potrivit alineatului 8 al aceluiași articol.

Așa cum rezulta din Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență, prin textul propus, se are în vedere evitarea situațiilor în care judecătorii și procurorii, față de care Consiliul Superior al Magistraturii a decis suspendarea din funcție ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale sau eliberarea din funcție ca sancțiune disciplinară, își continuă activitatea în cazul în care hotărârea plenului este atacată cu recurs.

Apreciem că soluția propusă de inițiator înfrânge prezumția de nevinovăție impunându-se abrogarea dispoziție legale.

De altfel unul din amendamentele votate în Comisia juridică, de

numiri, disciplină, imunități și validări este chiar eliminarea acestui articol.

2. Menținerea alin. (5) al art. 79, care prevede că judecătorii și procurorii în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției la asigurări sociale.

Dacă avem în vedere că sistemul judiciar dispune de o rețea sanitară proprie, inclusiv o unitate spitalicească, este de neconceput ca asistența medicală să fie altfel decât gratuită.

Tot astfel, plata contribuției la asigurările de sănătate acoperă, în mod practic, nu numai nevoile de medicamente ale persoanelor prevăzute în alin. (5) al art. 79, dar și a altor categorii de persoane.

Abrogarea alin. (5) al art. 79 este discriminatorie în raport cu alte categorii de personal din instituții care au rețea sanitară proprie, cum sunt Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Transporturilor Construcțiilor și Turismului, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale, precum și cu personalul care își desfășoară activitatea în Parlamentul României (senatori, deputați, funcționari publici, parlamentari și personal contractual).

De altfel în Legea nr. 45/2007 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției s-a prevăzut că judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, în activitate sau pensionari, beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției pentru asigurările sociale.

3. Propunem modificarea art. 79 prin reintroducerea fostului aliniat (4) potrivit cu care judecătorii și procurorii, în perioada concediul de creștere a copilului în vârstă de până la 2 ani, au dreptul la o indemnizație în cuantum de 75% din media veniturilor nete realizate în ultimele 6 luni anterior datei de la care se acordă acest concediu.

Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, începând cu data de 1 ianuarie 2006, persoanele care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară în cuantum de 800 lei (RON).

Conform art. 2 din același act normativ, începând cu data de 1 ianuarie 2007, cuantumul indemnizației prevăzute la art. 1 alin. (1) este de 600 lei (RON).

Potrivit art. 25 din Ordonanța de urgență nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, încetează plata indemnizației pentru creșterea copilului, efectuată în condițiile prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, precum și de actele normative speciale menționate la art. 3 alin. (2).

Art. 3 alin.(2) se referă, între altele, și la Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare și completările ulterioare.

Potrivit art. 28 alin. 2 din Ordonanța de urgență nr. 148/2005, pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă prevederile referitoare la concediul și indemnizația pentru creșterea

copilului, cuprinse la art. 98, 99, 121, 122, 123, 125, 125[^]1, 129 și 138 din Legea nr. 19/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, și cele ale art. 79 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, precum și orice alte dispoziții contrare.

Din cele arătate mai sus, rezultă că dispozițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență nr. 148/2005 sunt aplicabile și magistraților.

Soluția actuală contravine, pentru considerente pe care le vom expune în continuare, atât normelor constituționale, cât și principiilor sistemului public de asigurări sociale.

Astfel, potrivit art. 15 alin. 1 din Constituția României, republicată, cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea, iar potrivit art. 16 alin. 1 cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Din interpretarea celor două texte rezultă că cetățenii se bucură de drepturile constituționale precum și de cele stabilite prin lege în mod egal, fără discriminări. În același mod aceștia sunt chemați să își asume obligațiile.

Or, între drepturile fundamentale înscrise în constituție se află și dreptul la protecție socială și cel la un nivel de trai decent, iar între obligații aceea a contribuțiilor financiare.

Astfel, potrivit art. 41 alin. 2 din legea fundamentală salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege, iar potrivit art. 47 alin. 2 cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în

[REDACTED] unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege.

Alin. 2 al art. 47 este o completare firească a alin. (1), deoarece nu este de conceput ca statul să se îngrijească de nivelul de trai al cetățenilor săi doar cât timp aceștia sunt activi economic, iar nu și în perioadele în care se află în imposibilitatea de a desfășura activități aducătoare de venituri. Având la bază interesul major al asigurării unui nivel de trai decent în momentul în care beneficiarul nu poate desfășura o activitate remunerată, statul se obligă să ia măsuri pentru a garanta un nivel de înlocuire a veniturilor în aceste perioade.

Pe de altă parte, conform art. 56 alin. (1) cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, iar potrivit alin. (2) al acestui articol, sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Contribuția cetățenilor la cheltuielile publice se exprimă, între altele, și prin plata cotizațiilor la fondul asigurărilor sociale.

Dezvoltând normele constituționale, Legea nr. 19/2000 a prevăzut, între principiile pe baza cărora funcționează sistemul public al asigurărilor sociale.

Primul dintre acestea este principiul egalității, care asigură tuturor participanților la sistemul public, contribuabili și beneficiari, un tratament nediscriminatoriu în ceea ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege (art. 2 lit. b). acest principiu nu trebuie înțeles în sensul că persoanele asigurate vor datora aceeași contribuție ori vor primi aceeași indemnizație, ci că se vor aplica aceleași principii și norme tuturor participanților la sistemul public de asigurări sociale.

Un alt principiu este cel al obligativității, potrivit căruia persoanele fizice și juridice au, conform legii, obligația de a participa la sistemul public, drepturile de asigurări sociale exercitându-se corelativ cu îndeplinirea obligațiilor (art. 2 lit. d).

Trebuie observat că participarea la sistemul public de asigurări

[REDACTED] [REDACTED]
sociale este obligatorie, fără a depinde de manifestarea de voință a persoanei asigurate.

Potrivit art. 5 alin. 1 pct. I și II din Legea nr. 19/2000, în sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

I. persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă și funcționarii publici;

II. persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori dintr-o organizație a cooperăției meșteșugărești, ale căror drepturi și obligații sunt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu ale persoanelor prevăzute la pct. I.

Principiul contributivității are în vedere faptul că fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice, participante la sistemul public, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite (art. 2 lit. e).

Conform art. 23 alin. 1 lit. a din Legea nr. 19/2000, baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I, sau veniturile brute de natura drepturilor salariale realizate lunar de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. II, iar potrivit alin. 3 al aceluiași articol baza de calcul prevăzută la alin. (1) nu poate depăși plafonul a de 5 ori salariul mediu brut.

Este adevărat, legea consacră și principiul repartiției, pe baza căruia fondurile realizate se redistribuie pentru plata obligațiilor ce revin sistemului public (art. 2 lit. f). Acest principiu, conform căruia indemnizațiile de asigurări sociale sunt finanțate din cotizațiile angajaților și angajatorilor trebuie înțeles prin opoziție cu principiul capitalizării, potrivit căruia cotizațiile persoanelor active sunt plasate

[REDACTED] într-un fond al cărui capital și interese servesc la plata indemnizațiilor de asigurări sociale, iar nu ca un temei pentru plate de indemnizații în cuantum fix, egal, unor asigurați care au cotizat proporțional cu veniturile realizate.

De altfel, interpretarea contrară este de natură să ignore una din problemele esențiale în materia asigurărilor sociale, aceea a nivelului înlocuirii veniturilor.

Din cele arătate mai sus rezultă că singurul temei pentru plata către salariați a indemnizațiilor de asigurări sociale de orice fel trebuie să îl constituie contribuțiile acestora la constituirea fondului de asigurări sociale. Or, în condițiile în care contribuția se stabilește în funcție de veniturile brute lunare ale magistraților, este necesar ca și indemnizațiile de asigurări sociale să fie stabilite în același mod.

O altă interpretare este contrară prevederilor art. 16 alin. 1 din Constituția României, republicată, constituind o discriminare.

4. Propunem completare art. 79 cu un nou aliniat, (4¹) care să aibă următorul conținut:

„Baza de calcul a indemnizațiilor prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate cuvenite judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților- asistenți se determină ca medie a veniturilor lunare din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare.”

Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 399/2006, persoanele asigurate pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate în sistemul de asigurări sociale de sănătate, denumite în continuare asigurați, au dreptul, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioada în care au domiciliul sau reședința pe teritoriul României, la concedii medicale și indemnizații de asigurări sociale de

sănătate.

Conform art. 2 alin. 1 al aceluiași act normativ, concediile medicale și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, la care au dreptul asigurații, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, sunt:

- a) concedii medicale și indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă, cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii;
- b) concedii medicale și indemnizații pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă, exclusiv pentru situațiile rezultate ca urmare a unor accidente de muncă sau boli profesionale;
- c) concedii medicale și indemnizații pentru maternitate;
- d) concedii medicale și indemnizații pentru îngrijirea copilului bolnav;
- e) concedii medicale și indemnizații de risc maternal.

Potrivit art. 10 alin. (1), baza de calcul a indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca medie a veniturilor lunare din ultimele 6 luni pe baza cărora se calculează, conform legii, contribuția pentru concedii și indemnizații, din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare.

Prin Ordonanța de urgență nr. 91/2006 privind unele măsuri referitoare la asigurările sociale de stat și asigurările sociale de sănătate, dispozițiile acestui ultim text au fost modificate după cum urmează: „Baza de calcul a indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca medie a veniturilor lunare din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar, pe baza cărora se calculează contribuția pentru concedii și indemnizații.”

Potrivit art. 3 alin. 1 din Ordonanța de urgență nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare

brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Potrivit art. 4 alin. (1) din același act normativ, judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații asistenți beneficiază în raport numai cu vechimea în funcțiile de judecător, procuror, magistrat asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție sau de personal asimilat judecătorilor și procurorilor, de o majorare a indemnizațiilor stabilite potrivit art. 3 alin. 1, calculată în procente la indemnizația de încadrare brută lunară.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, indemnizația de încadrare majorată potrivit alin. (1) se acordă de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea numai în funcțiile prevăzute la alin. (1) și constituie indemnizația de încadrare brută lunară, iar conform alin. 3 indemnizația de încadrare majorată potrivit alin. (1) se ia în calcul la stabilirea pensiilor și a altor drepturi de asigurări sociale, la stabilirea, recalcularea și actualizarea pensiei de serviciu, precum și a oricăror alte drepturi ce se determină pe baza veniturilor salariale.

Din cele arătate mai sus, rezultă că baza de calcul pentru drepturile de asigurări sociale este, în cazul magistraților, stabilită de Ordonanța de urgență nr. 27/2006, care este actul normativ special în ceea ce privește salarizarea și alte drepturi ale acestei categorii profesionale.

Desigur, Ordonanța de urgență nr. 91/2006 este un act normativ adoptat ulterior Ordonanței de urgență nr. 27/2006, însă intrarea sa în vigoare nu a înlăturat aplicarea art. 4 alin. 3 din legea specială.

Astfel, potrivit art. 15 alin. 1 din Constituția României, republicată, cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea, iar potrivit art. 16 alin. 1 cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Din interpretarea celor două texte rezultă că cetățenii se bucură de drepturile constituționale precum și de cele stabilite prin lege în mod egal, fără discriminări. În același mod aceștia sunt chemați să își asume obligațiile.

Or, între drepturile fundamentale înscrise în constituție se află și dreptul la protecție socială și cel la un nivel de trai decent, iar între obligații aceea a contribuțiilor financiare.

Astfel, potrivit art. 41 alin. 2 din legea fundamentală, salariații au dreptul la măsuri de protecție socială. Acestea privesc securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, precum și alte situații specifice, stabilite prin lege, iar potrivit art. 47 alin. 2 cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege.

Pe de altă parte, conform art. 56 alin. 1 cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, iar potrivit alin. 2 al acestui articol sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.

5. Propunem introducerea unei dispoziții legale care să prevadă că valoarea de referință sectorială pe baza căreia se stabilesc indemnizațiile judecătorilor, procurorilor, personalului asimilat acestora și magistraților-asistenți, se actualizează periodic, potrivit dispozițiilor legale.

6. La art. II, punctul 3, modificarea alineatului (4) al articolului

64 este justificată doar în privința cazului reglementat la litera a) și anume: suspendarea sau încetarea calității de procuror, potrivit legii, întrucât celelalte situații pot afecta independența procurorului.

7. Facem o ultimă precizare privind un amendament introdus la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului.

Art. VI a fost modificat stabilindu-se că Legea nr. 301/2004 - Codul penal, intră în vigoare, în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a legii de aprobare a Ordonanței de Urgență nr. 50/2006.

Față de recente modificări aduse Codului penal prin Legea nr. 278/2006 și Ordonanța de Urgență nr. 60/2006, intrarea în vigoare în acest termen a unui nou cod penal care schimbă radical viziunea asupra noțiunii de infracțiune și asupra ierarhizării infracțiunilor din punct de vedere al gradului de pericol social, ar influența negativ activitatea autorității judecătorești, impunându-se menținerea art. VI în forma propusă în ordonanța de urgență.

**Președinte al Consiliului Superior al Magistraturii
Judecător Anton Pandrea**

